

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ ἅσα αἰτήσεις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἀλλ' ὡς δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις των. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Τὰ Μακεδονικὰ κομιτὰτα καταβάλλουσι πολλὰς προσπαθείας ὅπως ἐξεγείρωσι τὴν ἐν Εὐρώπῃ κοινὴν γνώμην καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοδοῦλια ὑπὲρ τῆς τύχης τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν καταδυναστευομένων κατοίκων αὐτῆς· ἐν πολλοῖς δὲ αἱ ἐνέργειαι προκαλοῦν θόρυβον καὶ πλατωνικὰς συζητήσεις ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ. Μὴ λησμονώμεν ὅμως ὅτι ἡ πλατωνικὴ συμπάθεια τῆς σημερον δυνάταί τάχιστα νὰ μεταστρέψῃ τὰς σκέψεις τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ παρασύρῃ ταύτας ὑπὸ τὸ βουλγαρικὸν ἄρμα· ἐάν ποτε σχηματισθῇ ἐν εὐρώπῃ κοινὴ γνώμη ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς τύχης τῶν ἐν αὐτῇ βιούντων λαῶν τίς ὑπόσχεταί ἡμῖν ὅτι ἐν τῇ πορᾷ τῶν πραγμάτων δὲν θὰ ὑποστῶσιν ἀλλοίωσιν καὶ βλάβην τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα; Ἡμεῖς πρὸ ἐβδομηκονταετίας ἀναφωνοῦμεν : *Ἑλλάς ἀνευ Μακεδονίας ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, θὰ πάθῃ ἀσφυξίαν*· καὶ ὅμως τίποτε δὲν ἐπράξαμεν ἄχρι τοῦδε δικαιολογούν τὴν εὐλογον ταύτην ἀξίωσιν. Δὲν παρεσκευάσαμεν ἐσωτερικὴν εὐνομίαν, εὐκοσμον διοίκησιν, ἀμερόληπτον καὶ ἐνήμερον δικαιοσύνην, θεσμοὺς διαρκεῖς, ὑπαλληλίαν ἀφιερωμένην εἰς τὸ καθήκον αὐτῆς καὶ πολίτας κατανοούντας τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἀποστολήν. Ἐὰν δὲ ἐπισκοπήσῃ τις μετ' ἐμβριθείας τὴν ὑφισταμένην τοῦ ἔθνους κατάστασιν, τὴν ἀθλιότητα ἡτις κυριαρχεῖ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους εὐχερῶς θὰ διακρίνῃ ὅτι οὐχὶ Κράτος εὖνομον καὶ συνταγματικὸν ἀποτελοῦμεν, ἀλλὰ ὁμιλον ἀτόμων ἀγομένων καὶ φερομένων ὅτε μὲν ὑπὸ τούτων τῶν καιρικῶν περιστάσεων, ὅτε δ' ὑπ' ἐκείνων.

Ἀκριβῶς διότι τοιοῦτον ἐξάμβλωμα διοικήσεως ἀποτελοῦμεν περιήλθομεν εἰς τὸ ἐπισφαλές σημεῖον νὰ λησμονήσωμεν τὰ ὄνειρα, ἀτινα ἄλλοτε διεθερμαινον τὰ στήθη τῶν προγόνων ἡμῶν καὶ ἐξετείνοντο μέχρι τοῦ Βυζαντίου, μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ Πόντου, ὅπου ἐτελεύτησεν ὁ τελευταῖος ἑλληὴν Αὐτοκράτωρ· οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ ἀποτελέσαν τὴν μικρὰν ταύτην γωνίαν ἐξέτεινε τὰς βλέψεις αὐτοῦ μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ Βυζαντίου, ἀλλὰ δὲν παρεσκυάσθη ἐπαρκῶς ἵνα διεκδικήσῃ τὴν κληρονομίαν ταύτην, διέφθειρε τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ὑπαρξίν καὶ νῦν ὑποτρέμει ἀπέναντι τῶν κινδύνων ὅτινες ἐμφανίζονται ἐν Μακεδονίᾳ, διότι δὲν αἰσθάνεται τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἐπαρκεῖς νὰ συντελέσῃ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἑλληνικῶν δικαιῶν.

Οὕτω βαθμυδὸν αἱ ἀξιώσεις ἡμῶν ἀπὸ Βυζαντίου περιορίσθησαν εἰς τὴν Μακεδονίαν· ἀλλὰ τίνα Μακεδονίαν δυνάμεθα νὰ διεκδικήσωμεν ἡμεῖς; διὰ τίνων μέσων; διὰ τίνων προσώπων; διὰ τίνος ἐνεργείας; πῶς καὶ πότε;

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ἂς ἀποκριθῶμεν διὰ μιᾶς ἀπελπιστικῆς κινήσεως τῆς κεφαλῆς, ἂς

εἰπώμεν ὅτι δὲν ἔχομεν καιρὸν τώρα διὰ τὸσον μικρὰ ζητήματα, ὅτι οἱ πολιτικοὶ μας ἄνδρες εἶνε ἀπασχολημένοι εἰς τὰς ἐκλογάς, ὅτι ὁ στρατηγὸς Σμολένσκις ἐν τῷ ἔθνῳ ἀνύψωσεν εἰς ἡμίθεον μεταβληθεὶς εἰς κοινὸν συμφεροντολόγον καὶ ὑπήκοον τῆς συναλλαγῆς καὶ διαφθορᾶς περιτρέχει τὰ χωρία σφίγγων τὴν χεῖρα χωρικῶν καὶ συνεργάζεται μετὰ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐνῶ κάλλιστα ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ μόνος κάλπην καὶ νὰ σύρῃ ὀπισθεν τοὺς τὰ πληθὴ τῶν ἐκλογέων, ὅτι τέλος πάντων δὲν ἔχομεν ἄνδρας νῦν ἵνα ἀντιπαρατάξωμεν αὐτοὺς πρὸς τὰς ἐνεργείας τῶν Βουλγάρων, τῶν Σέρβων, τῶν Ρωμούνων, νὰ θέσωμεν αὐτοὺς ἡγέτας εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ἐσωτερικὰς μεταρρυθμίσεις.

Ἡ προστασία τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων ἀφίσταται εἰς τὴν τύχην καὶ εἰς τὸ ἔλεος τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ὑμεῖς ὑπῆρξαμεν ἀνίκανοι νὰ συνεχίσωμεν τὰ ἔργα τῶν προγόνων ἡμῶν. Ὅσάκις δὲ ἐδουλεύθημεν περὶ αὐτῶν παρεσκευάσαμεν ἔργα προκαλέσαντα ἀκράτητον γέλωτα καὶ σκώμματα.

Ἡ ΗΠΕΙΡΟΣ ΕΝ ΔΟΥΛΕΙΑ

Ἐπιστολὴ πρώτη

Πρὸς τὸν φίλον Σ. Β.

Ἀκουλοθῶν τὴν συμβουλὴν σας ἐγκατέλειψα τὴν δουλεύουσαν πατρίδα μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μακρὰν αὐτῆς, μὴ βλέπων ἐκ τοῦ πλησίον τὰ δεινὰ αὐτῆς, τὰς ἀνεκφράστους τυραννίας, τὰς πνιγνὰς πιέσεις μὴ βλέπων τὸν ἄθλιον καὶ ἐλκεϊνὸν ἐκείνον βίον τῶν ἀδελφῶν μας τὸν πλήρη κακώσεων καὶ ὕδρεων, μὴ ἀκούων καθ' ἐκάστην ὁλολυγμοὺς ὁρομένην, οἰμωγὰς καὶ θρήνους, μακρὰν, λέγω, ὅλων τούτων ἡλπιζον ὅτι θέλω εὖρῃ ἀνακούφισιν, ἡσυχίαν καὶ ἡρεμίας, μὴ ταρπόμενος ὑπὸ μηδεὸς νὰ διάγω τὸν βίον γλυκύν, τερπνόν, ποθητὸν ὑπὸ τὸν ἐνδοξον τῆς Ἀττικῆς ὀρίζοντα ἀναπνέων τὸν ἐλευθερον ἀέρα, γαλυχοῦμενος μετὰ τὰς ζωτικὰς ἀκτῖνας ἐλευθεροῦ Ἠλίου. Ἀλλ' ἡπατήθην. Καὶ ἐδῶ δὲν εὐρίσκω ἡσυχίαν, πάντοτε μετὰ ἀνησυχίᾳ, παντοῦ μετὰ τρομάξῃ ἢ εἰκὼν τῆς αἵματοκυλισμένης πατρίδος μας· παντοῦ βλέπω τὴν πατρίδα μας σφαδάζουσαν ἀτιμαζομένην, ὑβριζομένην, καὶ ὅταν βαδίζω εἰς τοὺς δρόμους καὶ ὅταν εἶμαι ἐν περιπάτῳ καὶ ὅταν ἐργάζομαι καὶ ὅταν σχολάζω μετὰ αὐτὴν ἀσχολεῖται ἡ φαντασία μου· μάτην ζητῶ νὰ τὴν λησμονήσω, νὰ τὴν ἀποψύγῃ ἀπὸ τὴν μνημὴν μου, διὰ νὰ εὖρῃ ἡσυχίαν ἐν τῇ ψυχῇ, νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ὥχραν, ἀγρίαν ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τρομακτικὴν αὐτῆς μορφήν, ἢ ὅποια μετὰ ταραξί μετὰ τὰς ἀπείρους δυστυχίας τῆς, ἢ ὅποια μου συντρίβει τὴν καρδίαν μετὰ τὰ ἀνεκφράστα αὐτῆς δεινοπαθήματα καὶ μετὰ κάμνει νὰ κλαίω, νὰ κλαίω ἀδιάκοπα καὶ νὰ χύνω βροχὴ τὰ δάκρυα μὴπως σθύσω τὴν φωτιά που ἔχω ὅττην καρδίᾳ, ἢ ὅποια μετὰ ἐκνευρίζει, μετὰ ἀπαγορευθεῖ, μου ἀφαιρεῖ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίᾳ ὅλην τὴν ζωὴν, ὅλο τὸ σπῆριγος, ὅλας τὰς ἐλπίδας, μετὰ κάμνει νὰ θεωρῶ εὐτυχίαν τὸν θάνατον· ὦ! εἶνε φοβερὰ ἢ εἰκὼν δυστυχούσης μητροῦς, εἶνε ἀνυπόφορος ὁ πόνος γιὰ τὰ βάσανα τῆς πατρίδος, ἀνυπόφορος, σκληρόν, ἀλύπητος, καὶ ἔχει καιρὸ ὁ πόνος οὗτος ποῦ τρώγει τὰ σωθικά μας μέσα ποῦ μετὰ φθείρει κρυφὰ σὰν δολο-

φόνος, ποῦ μετὰ κάμνει νὰ λυώνω, νὰ μαραίνωμαι. Ἐνθυμεῖσαι σὲ τί θέσι μετὰ ἡρῆς εἰς τὴν πατρίδα κατὰ τὸ τελευταῖον σου ταξεῖδι· ἐνθυμεῖσαι ποῦ δὲν ἠμπορούσαμε καὶ οἱ δύο νὰ μένομεν μέσα εἰς τὸ χωριὸν ποῦ μᾶς ἐπνιγεν ὁ ἀκάθαρτος ἐκεῖνος τῆς δουλείας ἀήρ, ὁ μεμολυσμένος ἀπὸ τὰς δυναστικὰς φρικαλεότητος ἀήρ, καὶ ἀναθαίναμεν ἐπάνω εἰς τὰ βουνά, εἰς τὰ ὑπερήφανα καὶ συγκινητικώτατα ἐκεῖνα βουνά, τὰ γλυκέα ἐν τῇ ἀνωμαλίᾳ των, τὰ ἄγρια ἐν τῷ ἀποτόμῳ αὐτῶν, καὶ ἐπηγαίναμεν τακτικά ἐκεῖ, διότι μᾶς ἐφαίνετο ὅτι ἐκεῖ δὲν φθάνει ἡ δουλεία, ὁ φθόνος, τὸ μῖσος, ἡ κακουργία ἢ προδοσία· ναί· δὲν φθάνουν ἐκεῖ ὅλα ταῦτα τέκνα τῆς δουλείας τὰ κινδυνεύοντα νὰ πνίξωσι τοὺς ἀδελφούς μας, τὰ ἐμποδίζοντα αὐτοὺς νὰ νοιώθουν τὰ βαργιὰ τῆς δουλείας σίδηρα, τὰς κακώσεις καὶ ἀτιμίας τοῦ τυράννου, καὶ νὰ ἀφυπνισθοῦν, νὰ ἐγερθῶσιν ἄγρια καὶ ἀπειλητικά πρὸς διάρρηξιν τῶν ἀτίμων δεσμῶν.

Μόνον ἐκεῖ ἠύρισκον μικρὰν ἀνακούφισιν καθήμενος πλησίον πηγῆς τινος μετὰ τὰ δροσερὰ καὶ κρυσταλλένια νερά τῆς, μετὰ τὸν γλυκύν φλοῖσθον τῆς, μετὰ τὴν ἐξόχως ζωηρὰν καταπράσινον στολὴν τῆς· καὶ ἦτο εὐχάριστος ἢ μικρὰ ἐκείνη διαμονὴ ἐκεῖ ὅπου δὲν πατεῖ ποδόρι ἀγρινοῦ, ὅπου δὲν ἐκτείνεται τὸ κατασκότεινον τῆς δουλείας σκοτάδι, ὅπου δὲν ἐσπάραττον τὴν καρδίαν μας αἱ φρικαλεότητες καὶ οἱ ἀνεκφράστοι βανδαλισμοὶ τοῦ τυράννου, ὅπου δὲν ἐφθάνει ἡ βδελυρὰ καὶ ἀπαισία μορφή τοῦ Ἀρβανίτου, εἰς τὰς ἐλευθέρας ἐκεῖνας κορυφάς, ὅπου ἔζησαν τόσοι καὶ τόσοι ἥρωες, πρόμαχοι τῆς ἐλευθερίας, ἀποφεύγοντες τὴν βαρεῖαν τῶν κάμπων, τῶν χωρίων καὶ τῶν πόλεων δουλείαν, ὅπου τὸ πρῶτον ἐγεννήθη ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία, ἀνετράφη καὶ ἐγαλουχήθη μετὰ τὸν ἐλευθερον δροσερόν καὶ ἀμόλυντον τῶν βουνῶν ἀέρα ἐμεγάλωσε καὶ ἔλαβε τὴν μεγάλην, τὴν ἀκαμπτον, τὴν ἐξαισίαν δύναμιν μετὰ τὴν ὁποίαν κατεσυνέτριψε τὴν χαῦνον τῶν Τούρκων δεσποτείαν, κατεθριμμάτισε τὴν ἀτιμωτικὴν δουλείαν καὶ κυρία αὐτὴ ἐγκατέστη εἰς τὰ ἱερά, τὰ ἐνδοξα τὰ αἵματοζυμωμένα τῆς Ἑλλάδος ἐδάφη.

Ἐνθυμεῖσαι τοὺς στεναγμούς καὶ τὰ δάκρυα ποῦ ἐχύναμεν ἐκεῖ, ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀθλίαν, τὴν ἐλεινὴν τύχην τῆς πατρίδος μας, ἀναλογιζόμενοι τὸν ἐπαχθέστατον ἐν τῇ μακρᾷ δουλείᾳ βίον τῶν ἀδελφῶν μας, τὰ σκληρὰ, τὰ κατὰ μέστω ὁδύνων βασανιστήρια, τοὺς ἐξευτελισμούς τῶν ἀτυχεσάτων ἐκείνων ὑπάρξεων, οἱ ὁποῖοι διαρκῶς ζοῦν τὸν μᾶλλον ἄχαρι βίον μετὰ τὸν συνεχῆ ἐν τῇ καρδίᾳ φόβον, μετὰ τὴν λαχτάρα ἀδιάκοπα, ταπεινοὶ ἀπολέσαντες ὑπὸ τὴν ἀγριότητα τῆς δουλείας πᾶν ἔχνος ἀνθρωπισμοῦ, τρέμοντες εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ τοῦ τελευταίου λιάνη.

Ἐνθυμεῖσαι τὰς θλιβεράς, τὰς μαύρας σελίδας τὰς ὁποίας ἀνεγινώσκοντες εἰς τὴν αἵματογραμμὴν ἱστορίαν τῆς Ἡπείρου, φρίττοντες πρὸ τῆς μαύρης ἐκείνης τυραννίας, ἢ ὅποια κηλιδώνει τὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης, τοὺς ἀπείρους φόνους, οὓς ἐβλέπομεν σωρηδὸν παραλαύνοντας πρὸ ἡμῶν, τὰς πνιγνὰς πιέσεις, τὰς ἀπεριγράπτους κακώσεις, τὰς διαρπαγὰς περιουσιῶν.

Ἐνθυμεῖσαι τὸ παράπονον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπνιγε δι' ὅλα ταῦτα τὰ δεινὰ τῆς τουρκοκρατουμένης πατρίδος μας, καὶ τὸ παράπονον ἐκεῖνο τὸ μικρὸν τὸ ἄφαντον κατ' ἀρχὰς ἐμεγάλωνε

ἐκτοτε μέσα μου καὶ ἔγινε πόνος μεγάλος, πό-
νος δῶς, διαπεραστικός, ἀνυπόφορος, ἀνίατος·
ἔγινε μέγας τώρα καὶ μοῦ ξεσχίσει ἀλύπητα
τὴν καρδιά, μὲ θανατώνει· πῶς θὰ κατορθώσω
νὰ ζήσω μὲ αὐτὴν τὴν ἀνυπόφορον πληγὴν; Καὶ
θὰ εἶνε διάρκειος ὡς φάνεται, ὁ πόνος οὗτος, θὰ
μαστιγίζει ἐπὶ πολὺ ἀκόμη τὴν πατρίδα μας, τὸ
βδελυρὸν καὶ ἀκάθαρτον ἐκείνο ὄν, ὁ ἄγιος ἐκεῖ-
νος τύραννος, ὁ ἀποτρόπαιος, ὁ μοχθηρὸς, ὁ
κατάπτυστος αὐτὸς ἐπιρρομεύς, ὁ μισητός ἐκεῖνος
κόραξ, ὁ κατορθώσας μὲ τὴν τὴν θυμωμένην αὐ-
τοῦ βλακείαν, μὲ τὴν τὴν ἐλαμπύσαν ἀνικα-
νότητα, τὴν κτηνώδη κρίσιν του, τὴν ταπει-
νὴν ἀνατροπὴν του καὶ συγκρατῆ ἐπὶ αἰῶνας συ-
νεχῶς οὐλόκληρον φυλὴν εἰς τοὺς ἀτίμους αὐτοῦ
δυναστείας καὶ παῖζων μὲ αὐτὸ, συντριβὼν καὶ φιλο-
τιμίας καὶ εὐτυχίας, σπάζων ἀλύπητα νὰ κράξει
ἀκωλύτως χωρὶς κανένα φόβον, χωρὶς καμμία
τύψιν, χωρὶς τιμωρίαν, νὰ κράξει λέγω δαιμονίως
ἐπὶ τῶν ἀπειρῶν πτωμάτων, ἅτινα ἐστρώσε
κατὰ γῆς.

Ναί· ἐπὶ πολὺ ἀκόμη θὰ μᾶς ἀτιμάζει, θὰ
δέρνει, θὰ βασανίζει, θὰ ἐξευτελίζει ὁ ἀπαίσιο-
ς τύραννος, δὲν ὑπάρχει ἐλπίς τὰ τέκνα τῆς Ἡ-
πειροῦ νὰ θμονήσωμεν, νὰ ἐνωθῶμεν νὰ γεί-
νομεν ὅλοι μία φυλὴ, ἐν αἰσθημα μία ἐπιθυμία
δικαίης, λυσωδῶνς ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς πατρί-
δος μας τῆς ἀτυχῆς ἐκείνης μητρὸς ἡ ὁποία ἔ-
τσιγαρίσθη μέσα εἰς τὰ ἀγριώτερα βασανιστήρια,
ἡ ὁποία ἐπέφερε περισσύτερον πόνης ἄλλης χώ-
ρας καὶ θὰ ὑποφέρει ἀκόμη, διότι ἀνάγκητα πρό-
των δεινῶν αὐτῆς τραυμάτων μένουσι τὰ ἀπειρο-
πληθῆ καὶ ἐξῆχα αὐτῆς τέκνα· δὲν ὑπάρχει
ἐλπίς νὰ νοιώσωμεν τὰς ἀτιμίας, ἀς μᾶς ἐγχο-
λάπτει τὸ ἄγριον, τὸ βάρβαρον τῆς Ἀσίας τε-
κνός, νὰ νοιώσωμεν τὰς πληγὰς, τὰ βλάσανα,
οὐδέποτε θὰ ἴδωμεν τὴν νίκην παύσαν τὴν αἰ-
ματοβαρὴ ἐκείνην χώραν, ἡ δουλεῖα μόνον, ἡ
πεινὰ, ἡ ἀμάθεια, ἡ δεισιδαιμονία θὰ βασιλεύῃ
ἐκεῖ αἰωνίως· πῶς θέλεις λοιπὸν νὰ ἀποδιώξω
ἀπὸ τῆς παντασίας μου τὴν θλιβεράν αὐτὴν εἰ-
κόνα καὶ νὰ ζήσω ἡσυχος; πῶς θὰ κατορθώσω
νὰ ἀποκτήσω, νὰ δεσμεύω εἰς τὴν φυγὴν μου
τὴν εὐτυχίαν, ἐν ὅσῳ ἡ δυστυχία ξεσχίζει μὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς δύναμις τὴν καρδίαν τῆς
μητρὸς μας, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ πονῶ, νὰ μὴ
στεναλῶ, νὰ μὴ κλάωμαι, νὰ μὴ ρέβῃ ἡ ζωὴ μου,
τὸ σπρίγγος μου, τὰ νειάτά μου, ἐν ὅσῳ ἡ πα-
τρίς μας πονεῖ στεναλῶν, κλάωμαι, ρέβει ἡ ζωὴ
της, τὸ σπρίγγος τῆς τὰ νειάτα τῆς· ὅχι, ὅχι·
δὲν θὰ δυνήθω νὰ ἀποδιώξω τὸν πόνον τοῦτον,
δὲν θὰ δυνήθω νὰ ἀνέρω τὴν ἡσυχίαν τὴν ἡρε-
μίαν, μὲ αὐτὰ θὰ ζήσω, μὲ τὴν τύχην τῆς πα-
τρίδος θὰ συνταυτίζω τὴν τύχην μου.

Ἀπερρίσσει μόνον τοὺς πόνους μου, τοὺς στε-
ναγμούς, τὰ κλάματα καὶ τὰ δάκρυα ποὺ χύνω
ἀκατάπαυστα γιὰ τὴν ἀτυχὴ πατρίδα μας νὰ τὰ
περιγράψω καὶ εἰς Σέ· ἐλπίς μὲ τὸν τρόπον
τοῦτον ὅτι θὰ εὖρω ὀλίγην ἀνακούρην ἐκθέτων
ἐπὶ τοῦ ἄρτου ὅτι πιεῖται τὴν καρδίαν μου, πα-
κτικὰ λοιπὸν ἀπὸ σήμερον θὰ ἔχη ἐπιστολὴν
μου, ἐν ἧ θὰ βλέπης τὰς σκέψεις μου, τοὺς πό-
νους, τοὺς στεναγμούς καὶ τὰ δάκρυα ποὺ χύνω
κάθε μέρα.

ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ο κ. **Ι. Δαμαρτίης** δικηγόρος παρα-
κληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἀδελφότητος
ἐξέφωθεν ἐν τῷ ναφ τοῦ Χρυσοσηλιακιστί-
σης ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου
τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τὸν ἑξῆς λόγον:

Ἀδελφοὶ Ἡπειρώται,

Μᾶς συναγείρει καὶ πάλιν ἡ ἐπέτειος τοῦ κα-
θαγιασθέντος θανάτου τοῦ Νεομάρτυρος Γεωρ-
γίου. Φαίδρο! ρέτος συνήθωμεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ
εὐλαβὲς μνημόσυον ἐκεῖνου, ὅστις ἔσωσε τὴν πί-
στιν τῶν πατέρων μας. Ἀλλὰ διατὶ ἡ φαίδροτης
αὕτη; μὴ πενθοῦντες ἄλλοτε ἐξεπληρώσαμεν τὸ
ἅγιον τοῦτο καθήκον;

Πολὺ ἐπενθήσαμεν καὶ φαιδρυνόμενοι σήμερον
τῆς λύτης τὴν βαυθυστάλακτον πικρίαν ἐντελῶς
δὲν ἀποδιώξαμεν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας καρδίας.

Ἐκεῖ ὅπου ἐστῆθαι τοῦ μαρτυρίου του ὁ βρό-
χος κυροῖ ὑπὸ τὸ βάρος πρωτακούστου δουλείας
εἰσέρχονται εἰς τοὺς ναοὺς, ὅπως εὐγνώμονα τὴν
εὐλαβείαν των μαρτυρήσαντι τῷ ἁγίῳ οἱ γονεῖς,
αἱ σύζυγοι, τὰ τέκνα ἡμῶν. Δεκαετηρίδας ὅλας
ἐποπτεύσαντες ἡμεῖς οἱ Ἡπειρώται τὸ ἔδαφος ἐκεῖνον
τὸ πολυστένακτον μὲ τὰ δάκρυα τοῦ ἀπελπι-
σμοῦ καὶ τῆς δόξης. Ἀλλὰ πολλὰκις μᾶς ἐφα-
δύρνε καὶ ἡ ἐλπίς, ὡς σήμερον μᾶς εὐφραίνει
σὺν τῇ ἐλπίδι καὶ τὸ θάρρος.

Ὅτε ἡ χεὶρ τοῦ τυράννου ἐδικουμένη τὰς
ταπεινώσεις ἄς πρό ὀλίγου ὑπέστη καὶ εἰς ἃς τὸν
υπέβαλεν ἡ αἵματα ἐπὶ στάζουσα τῆς γωνίας
ταύτης ἐλευθερίας, περιέβαλλε τὴν ἀγρόνην εἰς
τὸν λαμῶν τοῦ ἐν τῷ ἡρώδῳ ὑπὲρ πίστεως
καὶ πατρίδος ἁγιάσαντος Νεομάρτυρος, εἶχεν ἡρῶν
οὗτος πατρίδα. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἡρῶν μεταξὺ
Ἀμβρακικοῦ καὶ Ὀρβυρῆς ἐξασφαλίσαι ἡγήνη-
μένον καὶ ἀπρόσβλητον ἀστυν τῆς ἐλευθερίας
της. Ὅταν τῷ ἐξήλθον ἡ τὴν πίστιν ἡ τὴν
ζωὴν του θαρροῦντος ἀπεκρίθη. Τὴν πίστιν μου!
Δὲν εἶνε κτήμα μου, ἀνήκει εἰς τὴν πατρίδα
καὶ ἔχω σήμερον πατρίδα ἐγώ, τὴν ἐλευθερίαν
Ἑλλάδα. Τὴν ζωὴν μου! λάβετέ την.

Ἀλλὰ τὸν θρόνον τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸ ἄσ-
υλον τοῦτο εἶχε φωτίσει τὸ δαιμόνιον Κούγκι μὲ
τὴν ἀστροπήν, ἥτις ἐλάμπρυνε ἀπ' ἄκρου εἰς
ἄκρον τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα καὶ ὁ βουδός,
ἐρ' οὐ προσεφῆθη ἡ πρώτη εἰς τὴν πατρίδα θυ-
σία, εἶχεν ἡρῶν στήθη ἀσάλευτος ἐν Ζαλόγγῳ.

Ἀπὸ τοῦ ἁσύλου ἐκεῖνον ἐκτοτε ἤπλωσε τὰ
ὠρεῖα πετὰ τῆς ἡ Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, πρὸς
τὰς γλυκὺς ἐρᾶς ἀπονεύουσας ἀδελφὰς τοῦ Ἰονίου
πελάγους, ἐκείθεν πρὸς τὴν γείτονα Θεσσαλίαν,
καὶ νῦν καίτοι περικυπτοῖσι σκεπασμένοι ἀσφαλῶς
αἱ πτέρυγες τῆς τῆς Κρήτης.

Ἰδέτε πόθεν ὀρμηθεῖσαι ποὺ ἔστησαν εἰς προ-
σωπὴν ἀνάπαυαν τὸν πόδα τῆς ἡ ἐκ συνεχῶς
ἀγώνος κατακόπος ἑλληνικῆς ἐλευθερίας! Τὴν
πρώτην πτήσιν τῆς ἐπεχείρησαν ἀπὸ τῆς κορυ-
φῆς τῶν ὀρέων τοῦ ἀθανάτου Σουλίου μας καὶ
ἂν σήμερον δίκην πληγῆς περιστρεφῶ μετ'
ἀμείλικτον διωγμὸν ἴσταται ἀγωνιῶντες ἐπὶ τῆς
Ἰῶης καὶ τῶν Λευκάδων ὀρέων, τὴν ἀγωνίαν τῆς
δὲν ἐμπνέει ὁ φόβος τῆς ἀποτυχίας, ἀλλ' ἡ
ταραχὴ ἀνυπόμονος ἐλπίδος.

Ἦλθεν ἡ σειρά μας, Ἡπειρώται.

Ἰδοὺ διατὶ διασώζωμεν τὴν πικρίαν τῆς λύ-
της. Μᾶς πικραίνει ὅτι μᾶς ἐλλείπει καὶ φαι-
δρύνουσι ἡμᾶς τὰ κεντήματα. Σήμερον εἰς τὴν
χαρὰν πρέπει νὰ ὑποκύβῃ ἡ λύπη. Ἀνάξιν τῆς
Ἡπειρωτικῆς φιλοπατρίας θὰ ἦτο, ἂν εἰς τὴν
Πανελληνίαν ἐορτὴν τῆς Κρήτης ἐπεδείκνυν ὁ
Ἡπειρώτης ἄλλος ἐπὶ τοῦ πένθους τοῦ ἰδίου τοῦ
οἴκου. Ὅθ' ἤρπειτο αὐτὸν ἂν αὐτός, ὅστις πολυ-
ετών καὶ πολυταξιδεύων ἀγώνων τὰς οἰκονο-
μίας μεταχειρίζεται εἰς ἔδραν πανελληνίων
καταστημάτων ἐκεῖ ὅπου ἡ ἔδρα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς,
αὐτὸς ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον σπεδὸν συνετα-
τίς τὴν ἰδίαν τὴν πατρίδα πρὸς τὴν Ἑλληνι-
κὴν ἐλευθερίαν, ἂν αὐτὸς ἐθλίβετο, τῆς Ἑλλάδος
πανηγυρίζουσας.

Ἀλλ' ἂν εὐλόγως ἄπαυον τὴν δόνην ὑπὸ
τὴν ἀγαλλίαν δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν
οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τί πρέπει νὰ πράζωμεν εἰς τὴν
ἐκρίσιν τῆς λύτης.

Τὸ πᾶν περὶ ἡμᾶς, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χερσο-
νήσῳ, εἴτε αὐτοβόλους εἴτε καὶ ὠθούμενον κι-
νεῖται ἰδίαν ἐθνικὴν κίνησιν ὑπερβαίνουσας ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ ὅρια τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπιμ-
βαίνουσας εἰς ὅτι εἶνε μόνον Ἑλληνικόν. Πο-
λυμέρως εἶνε ἡ φυλετικὴ αὕτη ταρχή, ἀλλὰ
τὸ ἐπιβόλον καὶ ἀποτρόπαιον αὐτῆς δὲν ἐγκρι-
ται εἰς τὴν πλῆθον τῶν κινουμένων τῶσαν,
ὅσον εἰς τὸ ἐνιαῖον τοῦ σκοποῦ καθ' οὗ βάλλο-
μεν. Τὸ βαλλόμενον εἶμαθ' ἡμεῖς οἱ Ἑλλη-
νες καὶ αἰτία ὅχι ἡ ἀσθενεία ἡμῶν, ἀλλ' ἡ δύ-
ναμις, ὅχι ἡ ἀστροφία, ἀλλὰ τὸ ἐπιφανὲς τῆς
καταγωγῆς ἡμῶν. Καὶ μάχεται ὁ Ἑλληνισμός
καὶ θὰ ἀγωνισθῇ τοσοῦτον σθεναρότερον, ὅσον
ἀπηνεστέρως καὶ ἀδικωτέρως θὰ εἶνε τῶν ἄλλο-
φύλων ἡ καταδίκη.

Εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην ἄμυναν τοῦ ὅλου γέ-
νους δὲν πρέπει νὰ ὑπερῆρξουν οἱ Ἡπειρώται,
ἂν καὶ ὀρθότατον ὦραλον νὰ εἴπω ὅτι εἰς ταύ-

τὴν πρέπει νὰ πρωτοστατήσωσιν αὐτοί.

Ἄν ἄλλοτε οἱ πατέρες ἡμῶν δουλοὶ μακρυ-
νόμωσι τῆς πατρίδος δουλοὶ ἐπανήρξαντο, οὐ-
δαμὸς εὐρίσκοντες γωνίαν ἀπρόσιτον εἰς τὸ κα-
λύπτοντον τοῦ τυράννου βλέμμα, διότι ἡ πάσα
Ἑλληνικὴ πατρίς ἐκτετάχθη ἀπὸ τὸν ζόφον τῆς
δουλείας, νῦν ἡμεῖς τὰ τέκνα τῶν, ἐνδυστά-
τοι ἐκεῖνων, ἔχουμεν πατρίδα ἐλευθερίαν. Σχεδὸν
εἰπαὶν σὺμψας ὁ ἄρην πληθυσμὸς τῆς Ἡπειροῦ
ζῇ ἐπὶ χωρῶν ἐλευθέρων καὶ θὰ ἴρκει αὐτὸν ὁ
Ἡπειρώτης ἂν ἀναπνεύον τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἐ-
μῶνθαι νὰ ἐγκαταστήσῃ αὐτὴν καὶ ἐκεῖ, ὅπου ἐ-
γεννήθη. Σχηματίζωμεν κέντρον πανηπειρωτι-
κῆς ἐνώσεως ἐνταῦθα τῶν ἀπανταχοῦ Ἡπειρω-
τῶν, ὅπως ἡνωμένοι, ὁμονοῦντες, ἐργασθώμεν
ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς μητρὸς, εἰς τὰς
ἀγκυλὰς τῆς ὁποίας ἐγεννήθημεν Ἑλληνες. Χθὲς
ἐπὶ ἐδάφῳ διὰ Πανελληνίου αἵματος τὸ ἱερὸν
αὐτῆς ἔδαφος καὶ ἂν ἡτύχησεν ἡ ἀρετὴν ἐθ-
νικὴ ἐκείνη κίνησις δὲν πρέπει ν' ἀποκρετα-
ρήσωμεν. Τούναντιον πρέπει νὰ ἐντεινόμεν τὰς
δυνάμεις ἡμῶν καὶ σφοδρότερον χωροῦντες ἐπὶ
τὸ ἔργον φωτισθέντες ὑπὸ τῶν πνευμάτων νὰ
ἀγωνισθώμεν τὴν τελικὴν πάλιν, πρὸς ἣν ὁ
Ἑλληνισμὸς σὺμψας ἔατο ἡ βράδιον θὰ κληθῇ,
ἂν ἀπόρρῃν ἔξ' ἡν εὐλογίᾳ τὸν Θεὸν τῶν πα-
τέρων του ἐν τῇ γλύσσει· ἣν δὲν μετεκίνησαν
αἰῶνες ἀπὸ ζωῆς ἀσπασμοῦ. Ἀλλὰ πρὸ παν-
τὸς τάξωμεν ἐν πάσῃ ἡμῶν ἐνεργείᾳ τὴν ἀγνήν
τῆς Πατρίδος ἀγάπην κατασιγαῖντες τὰ προ-
σωπικὰ πάθη, παραμερίζοντες τὴν ἰδιοτέλειαν,
ἐξελείποντες ἀπὸ τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν μεταλο-
δοσίαν, χαλινάγωνόντες τὴν ὀρεξίν των ἐρίδων
καὶ ὑποτάσσοντες πᾶσαν φιλαυτίαν εἰς τὸν ἑ-
ρωτὰ ἐλευθερίας πατρίδος. Μὴ λησμονήσωμεν ἡ-
μεῖς πρὸ πάντων οἱ ἀμοχθῆτον ἐλευθερίας γενο-
μενοί, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν ὑπάρ-
χουσι ἀτραποὶ ὁδηγοῦσαι εἰς τὸν ὀλεθρον καὶ
ὅτι ἡ ἀρίστη χρῆσις τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἀπο-
λαμβάνομεν, εἶνε ἐκείνη, δι' ἣς θὰ καταστή-
σῃ οὕτω καὶ μόνον θὰ ὑποδοθῇσιν μετὰ των
ἄλλων τέκνων μίαν μεγάλην καὶ ἀδιάσπαστον Ἑλ-
ληνικὴν πατρίδα εἰς νέαν ἱστορικὴν σταδιοδρο-
μίαν. Ὑπὲρ τοιαύτης πατρίδος προσερχομένη τὴν
ζωὴν του ὁ Νεομάρτυς Γεώργιος καὶ τοιοῦτον
ἀφῆκεν ἡμῖν μιμήσεως παράδειγμα.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Χάρις εἰς τὰ εὐστοχα καὶ σύντονα μέτρα,
ἅπερ ἔλαβεν ὁ νομάρχης Ἰωαννίνων Ὅσμαν πα-
σὰς πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ληστείας, ἥτις ἀπὸ
καίρου ἐλυμαίνετο τὰς νομαρχίας Ἰωαννίνων
καὶ Βιτωλίων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῆς δραστη-
ριότητος τοῦ ὑποδιοικητοῦ Λεσκοβίου Ἀδελφου-
ρχιαν ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τῶν λυμαίνον-
των τὰς δύο νομαρχίας ληστῶν. Ἀπὸ τῆς ἀ-
πολυτρώσεως τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀθανασίου
Κασιωνίδη κατὰ τὰς λαθούσας χώρας συναρκο-
ύσας μεταξὺ τῶν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας
σχηματισθέντων μικρῶν μεταβατικῶν σωμάτων
ἐκ τε τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυ-
λακίᾳς ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν ληστῶν ἀφ' ἑτέρου
κατὰ τὰ μέρη Λεσκοβίου καὶ τοῦ ἐκτός τῆς
νομαρχίας κατὰ Κολωνίας ἐφρονεῖτο ὁ ἐκ τῶν
ὀπαδῶν τοῦ περιβόητου ληστοῦ Δαλιάν Νασίμ,
τὴν δὲ 15 Ὁβρίου προσβλήθη εἰς εἰρήμονες Δα-
λιάν μετὰ 5 συνεταίρων αὐτοῦ ἐν τῷ χωρίῳ
Κροβελῆς τοῦ κατὰ Κολωνίας νύκτωρ, ἐπληρώθη
κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν εἰς τὸν δεξιὸν αὐ-
τοῦ ὦμον, ἐφρονεῖτο δὲ ὁ συνεταίρος αὐτοῦ Ἀ-
ναστάσιος, ὁ δὲ εἰρημένος ληστὴς Δαλιάν καί-
τοι πληγθεὶς μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ συνταί-
ρων κατεφυγεν εἰς τινα οἰκίαν, ὅπου καὶ περι-
εκυλίσθησαν καὶ προσεβλήθησαν μέχρι τῆς 10
ὥρας τῆς νυκτὸς· ἀλλ' ἐπωφεληθέντες τοῦ ἐπι-
κρατοῦντος σκότους ἐδραπέτευσαν. Κατόπιν γνω-
σθέντος ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ αὐτοῦ Χουστοβίτσα
τῆς Κολωνίας εὐρίσκειτο ὁ περιβόητος ληστήρας
Νεβρούς, περιεβλήθη τὸ εἰρημένον χωρίον, ἀλλὰ
καίτοι δὲν εὐρέθη ὁ ἐν λόγῳ ληστὴς συνελήθη
ὅμως κατόπιν συμπλοκῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Χα-
σάν, ὅστις πρὸ τινων ἐτῶν φρονέσας τινὰ ἐν
Ἰωαννίνους κατεφυγεν εἰς τὰ ὄρη καὶ ἐκτοτε

ἐπεδύθη εἰς διάφορα κακούργηματα, ὡς καὶ ὁ ἑ-
τέρος ληστὴς Βακτὰς ὁ ἐπονυμώμενος Χατζὴ
Λαζαρογλου, ὅστις διέπραξε διαφόρους ληστείας
ἐν τῷ ναχίε Τεγὸς τοῦ κατὰ Καραφειρίας· τὴν
δὲ 4ην Δεκεμβρίου συνελήθη ἐπὶ τῆς ζῶν ὁ πε-
ριβόητος ληστὴς Βαγγέλης Μάρκος συνταίρος
τοῦ ληστήρα Ταικούρα ἐν τῷ χωρίῳ Πράζα
τῆς Κονίτης. Ἐπίσης δὲ διὰ τῶν ἐπανειλημ-
μένων τηλεγραφημάτων τῶν ἀξιωματικῶν
Νετζή, λαγαροῦ τῆς χωροφυλακῆς καὶ Γιουσούφ
ἐρ. ὑπολοχαγῶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ
τοῦ πρὸς καταδίωξιν ἀποσταλέντος ὑποδιοικη-
τοῦ Λεσκοβίου συνελήθη ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
Χασάν βέη καταφυγὼν συνεταίρος τοῦ Δαλιάν
Βεχλιού ὡς καὶ ἑτέρος ληστὴς ὁ Σέλιο Σιρίαν.

Ἐκ τῶν συλληφθέντων δὲ τῶν τῶν ληστῶν,
ὁ μὲν Βακτὰς ἀποστάλη εἰς Βιτώλια διὰ τὸ ἐν
Καραφειρία κακούργημα αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ
Χασάν, Βαγγέλης, Σέλιος, Σιρίαν, Βεχλιού
ὡς καὶ ὁ Χασάν βέη, συμφώνως ταῖς δοθείσαις
διαταγαῖς ἀπεστάλησαν εἰς Ἰωαννίνα. Πρὸς εὐ-
χερεστέραν δὲ σύλληψιν καὶ τῶν διαφυγόντων
ληστῶν, μεταφέρθησαν εἰς Λεσκοβίον, ὅπου
ἐλήθη φροντίς καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως αὐ-
τῶν αἱ οἰκονομικαὶ τοῦ ἀσέλου τοῦ Δαλιάν,
Καζήμ καὶ τοῦ ὀπαδοῦ αὐτοῦ Σάκου.

— Ἀυτοκρατορικὴ Διατάγματι ἐκ τοῦ πρὸς
ἀποζημίωσιν τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον
παθόντων ἰδιωτῶν ἐν Ἰωαννίνους ἀπεχωρίσθη
τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐ-
πιδούρῃσιν τῶν καταστροφέντων ἱερῶν εὐκτη-
ρίων οἰκῶν.

— Ἀναγγέλλεται ἐξ Ἀργυροκάστρου ὅτι
ἡ δεκάτη των ἐκλιῶν τῆς περιφέρειας Δελθίνου
Τόπ' Ἀλτῆ, ἥτις κατὰ τὰ προηγουμένα ἐστὶ
κατεκυρωτοῦ ἀντὶ 895 γρ. καὶ ἡ τῆς περιφε-
ρίας Ταρταζάν ἥτις παρεχωρήσατο ἀντὶ 1564 γρ.
κατεκυρωθήσεται ἡ μὲν πρώτη ἀντὶ 1225 γρ. ἡ
δὲ δευτέρα ἀντὶ 1600 γρ.

— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀργυροκάστρου ὅτι ἡ
δεκάτη των χειμαδίων τοῦ κατὰ Ἀργυροκάστρου
κατεκυρωθῇ, ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγουμένα ἐστὶ,
ἀντὶ 7800 γρ.

— Πρὸς πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν δημόσιον
χρέους τοῦ ἐκ Παραμυθίας Γαλήπ ἀπὸ Πρόνιου,
ἐξετέθη εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν τὸ ἐξ ἀδι-
νημήτου μερίδιον αὐτοῦ ἐκ τοῦ Τσιφλικίου Λου-
ζιζιὰ, κειμένου ἐν Παραμυθίᾳ καὶ συνορευομένου
ἀφ' ἐνὸς μὲ τὸ τσιφλικιον Πατός, ἀφ' ἑτέρου
μὲ τὰ τσιφλίκια Σαλόνικ καὶ Βερένικον καὶ ἐξ
ἄλλου μὲ τὰ σύνορα Κρίσας καὶ συγκειμένου
ἐκ 12 οἰκιῶν γεωργικῶν, 85 χωραφίων καὶ μιᾶς
νομῆς ἐκ 3000 στρεμμάτων.

— Ἐπειδὴ ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ζιλιστής μυλο-
θρὸς Βασίλειος Βέλιος, ἐτῶν 26, κατηγοροῦ-
μενος ἐπὶ ὄνῳ τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Γαρόδικ τῆς
Παραμυθίας Ἀχμέτ Χουσεῖν, κρατούμενος εἰς
τὰς φυλακὰς ἐδραπέτευσεν τὴν νύκτα τῆς 21
86ρίου, ἡμέραν Πέμπτην περὶ τὴν 3 1/2 ὥραν
τῆς νυκτὸς καὶ μέχρι τοῦδε φυγοδικεῖ, παρί-
σταται αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ πρωτοδικείου συνφύ-
λας 371 ἀρβῶν τῆς Πον. Δικον. 60ήμερος
προθεσμία, ὅπως ἐμφανισθῇ ἐν τῷ εἰρημένῳ δι-
καστηρίῳ, ἄλλως θεωρούμενος ὡς ἀπειθὴς εἰς
τὸν νόμον δικασθῆσεται ἐρημν καὶ στερεθῆσεται
τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ κατα-
σχέθησεται ἅπασα αὐτοῦ ἡ περιουσία, χωρὶς νὰ
ἔχη πλέον δικαίωμα ἀγωγῆς.

— Ἐπανεκλήμην διὰ Πρεβέξης εἰς Κωνσταν-
τινοῦπολιν ὁ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν δη-
μοσίων ἔργων πρὸς ἐπίλυσιν τῆς μεταξὺ τοῦ
προνομιοῦχου τῆς ἀποξηράσεως τῆς λίμνης Λα-
ψίστης καὶ τῶν ἐνδοφερμένων ὑφισταμένων
διαφορῶν Εὐδ. Ἐσπ. Μουχλῆς ἐφ' ὧν, ἀντιπρό-
σωπος τῆς αυτοκρατορικῆς κυβερνήσεως παρὰ τῇ
ἐταιρίᾳ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως, Ἀδριανουπόλεως, Δεδε-ἀγῆς, ἀφ'
οὗ ἐξεπληρώσε τὴν ἐντολήν αὐτοῦ.

— Πρὸς πληρωμὴν τοῦ πρὸς τὸν Παναγιώτην
καὶ Γεώργιον Ρίγκαν δυνάμει ἀποφάσεως χρέους
τοῦ ἐκ τοῦ Παραμυθίας Ἀδελφ. ἀπὸ Πρόνιου
ἀνηγγέθη ὅτι ἐκτεθῆσονται εἰς δημόσιον πλει-
στηριασμὸν τὰ ὑπὸ κατάχρησιν διατελούμενα 130
χωράκια ἐκ στρεμμάτων 621 καὶ 25 οἰκίας
καὶ 2000 στρέμματα δάσους καὶ λόφου ἐκ 20

τῶν 25 μερίδιων τοῦ ἐν Παραμυθίᾳ τσιφλικίου
Τσαρκεβίτσα τοῦ περιέχοντος 2000 στρέμματα
ἐκ δένδρων καρποφόρων καὶ μη.

— Ὁ ἐνοικιστὴς τοῦ χωρίου Ζέλοδας τῆς
ἐπαρχίας Ἰωαννίνων περιήλθεν εἰς ἐρίδα πρὸς
τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἐξεδίωκον πολυάριθμα
ποιμνία του, ἅτινα καταπάτουν τὰς ἰδιοκτησίας
τῶν κατοίκων, ἐνήργησε δὲ καὶ ἀποστάλησαν ἐξ
Ἰωαννίνων σουραρῆδες οἵτινες πολλὰ διεπράξαν
κατὰ τῶν κατοίκων δειράντες ἄνδρας τε καὶ γυ-
ναῖκας· ἐνεκα τούτου οἱ παθόντες ἀνεφέρθησαν
εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνους ρωσικὸν προξένειον. Ταῦτα
μαθὼν ὁ διοικητὴς συνέλαβε τοὺς χωρικοὺς καὶ
ἐφυλάκισεν αὐτούς.

Δε' ἐπισήμου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλε-
γραφημάτων ἀνηγγέθη ὁ θάνατος τῆς Μαρίας
Λουίζης,

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐντός τοῦ προσεχοῦς μηνός—ἐπιστέλλει ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ν. Ἑλ. Τύπου»—θὰ ἔχωμεν μακεδονικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου Οὐρέκια τοῦ Μακεδονορρουμανικοῦ Συλλόγου. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο, καθ' ὃ λέγεται, θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἐπιτροπὴ τοῦ ἁλβανικοῦ λαοῦ. Ὁ σκοπὸς δὲν θὰ ἐπιδιώξῃ τὸ συνέδριον εἶναι νὰ δείξῃ εἰς τὴν Εὐρώπῃ, ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι ἐπαρχία ἑλληνορρουμανικὴ καὶ ὅτι μάταια εἶναι αἱ προσπάθειαι τῆς Βουλαρίας διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας. Ἐκτός τούτου οἱ διοργανώσαντες τὸ συνέδριον θὰ προσπαθῶσιν νὰ ιδρύσων ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου συμμαχίαν τῶν τριῶν λαῶν Ρουμάνων, Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν. Τῆς συμμαχίας ταύτης ἐπιτευχθεὶς, γαίην κοινὴ ἐνέργεια ὅπως ἀνακηρυχθῶσιν αὐτόνομα κράτη ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἀλβανία.

— Ἡ Πύλη διαψεύδει τὴν φήμην ὅτι αἱ ταρχαὶ τῶν Ἀλβανῶν αἱ συμβάσιν εἰς τὰ σερβικά σύνορα εἶχον πολιτικὸν τινα χαρακτήρα.

— Ἐνθ' ὁ λόρδος Δεδουσίρ ἐν τῷ λόγῳ δὲν ἐξεφώνησεν ἐν Βέρμινγκχαμ συνεβούλευσε φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ρωσσίας, ὁ «Νέος Χρόνος» τῆς Περτρούπολεως δριμύτατα ἐκφράζεται περὶ τῶν τελομένων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουδᾶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Κεδίβη λέγει, ὑποτελής ὢν εἰς τὸν Σουλτάνον, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ συνάψῃ συνθήκην, καὶ συμβουλεύει νὰ ἐπέμβῃ ἡ Εὐρώπη.

— Ἡ ἰταλικὴ Βουλὴ διὰ ψήφων 225 κατὰ 34 ἐπεκύρωσε τὴν νέαν ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ Γαλλίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ναύαρχος Καϊσεβέρο, διὰ λόγου θερμῶς ἐπυμνηθέντος, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη θὰ ἐξελείψῃ τὰς παρεξηγήσεις, αἵτινες ὕρισταντό ποτε μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, καὶ θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

— Ἐκ Λονδίνου πληροφοροῦσιν ὅτι συνωμοσία διοργανωθείσα μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φονευθῇ ὁ Σουλτάνος καθ' ἣν στιγμὴν θὰ μετεβαινεν εἰς τὸν τάφον τοῦ προφῆτου κατεδόθη ὑπὸ ἐνός τῶν συνωμοστῶν. Τέσσαρες συνελήφθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπέτυχον νὰ ἀποδράσωσιν.

Ὡς προσηγγέθη, γράφει ἡ *Αναγέννησις* Τρικκαλῶν ἀφίκετο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, διὰ τοῦ ἐκ Βιλλου καταφθίσαντος συρμοῦ, ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ μέλος τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Χατζηπέτρον συνδυασμοῦ κ. Ἀπόστολος Ζάππας. Τὸ κοινὸν ἐν γνώσει τῆς ὥρας τῆς ἀφίξεως ἀπὸ τῆς 12ης ἤρξατο συρρεῖν εἰς τὸν σταθμὸν ὅπως ὑποδεχθῇ τὸν ἀπόγονον τοῦ μεγάλου Ἑθνικοῦ Εὐεργέτου, οἱ δὲ φίλοι καὶ συμποψήφιοί του προητοίμασαν αὐτῷ καλλίστην ὑποδοχὴν. Ὀλίγον πρὸ τῆς 2ης μ.μ. τῆς ὥρας δηλ. καθ' ἣν καταφθάνει ὁ συρμὸς ὁλόκληρος ἡ πρὸ τοῦ Σταθμοῦ εὐρυτάτη πλατεία, ἅπας ὁ παρὰ τὰ σιδηρὰ τῆς γραμμῆς χώρος, ἀπὸ τοῦ ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Ἀγίαν Μοῦνην καὶ τὰ δύο καφενεῖα εἶχον κατακλυσθῇ ὑπὸ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐσπευδε νὰ τὸν ὑποδεχθῇ. Τὴν 2αν ἀκριβῶς ὁ συρμὸς ἀφίκετο καὶ τὸ συνωστισμένον πλήθος ἐξερέχθη ὡς ἐκ συνθήματος εἰς ἀκρατήτους ζητωκραυγὰς, τσαούτη δ' ἦτο ἡ καταλαβούσα τὰ πλήθη χρὰ ὥστε τὸν ἔφερον εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηναίων ἔνθα κατέλυσεν. Ἡ ὑποδοχὴ ἦν εὐτυχὴς ὁ κ. Ζάππας ἦτο πρᾶγματι ἀνταξία τοῦ μεγάλου ὀνόματός του καὶ τῆς εὐγενούς αὐτοῦ καρδίας, ἀνταξία τῶν προσδοκίων του καὶ τῆς πρὸς τὴν ἐπαρχίαν μας ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεώς του, τοιαύτη ὅποια εἰς οὐδένα ποτὲ πολιτικὸν ἐγένετο, οὐδὲ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Δηλιγιάννην ὅστις πρὸ ἐτῶν περιῆλθε τὴν Θεσσαλίαν. Τὰ πλήθη πάντοτε ἐνθουσιῶδων ζητωκραυγάζοντα ὑπὲρ τοῦ ὑποκρίτου ἐκ τοῦ σταθμοῦ διήλθον τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Σιδηροδρόμου προηγούμενων τῶν κυανολεύκων σημαίων καὶ ἐν ζητωκραυγαῖς με-

ἀπαράμιλλον καὶ ἄξιαν παντὸς ἐπαίνου τάξιν καὶ κατέλαβον τὴν ὁδὸν Λακρίσης ἔνθα τὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποῦ ὁ κ. Ζάππας, βαθύτατα συγκινημένος ὑψαρίστησε τὸ πλῆθος διὰ λόγου μεστοῦ φιλοπατρίας καὶ εὐλικρινείας, δηλώσας ὅτι μόνη του προσπάθεια εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῆς πολυπαθοῦς Θεσσαλίας, ἥτις ἔπασσε θῦμα ἐξιλαστήριον εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 1 1/2 ὥραν π. μ. ἀπεβίωσεν ὁ ἀντιστράτηγος **Πά- νος Κορωνάος**. Ὁ ἐνδοξος στρατηγός, τοῦ ὁποῦ ἡ στρατιωτικὴ καὶ πολεμικὴ δράσις ὑπῆρξε τοιαύτη ὅποιαν οὐδεὶς ἔσχε μέχρι τοῦδε τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, διεκρίνετο διὰ τὴν ἐκτακτὸν αὐτοῦ μόρφωσιν καὶ τὴν πάντοτε ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν θαυμασθεῖσαν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν του. Ὁ βίος του γέμει πολεμικῶν περιπετειῶν καὶ ἡρώϊκων κατορθωμάτων, ἀποτελεῖ δὲ παράδειγμα ἐκτακτοῦ ἀκαταπονήτου καὶ τολμηροῦ στρατιώτου. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1811, ἐκτραγείσης δὲ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ὁ πατὴρ του ἀνεχώρησε μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐκεῖθεν καὶ ἐγκατέστησεν αὐτὴν ἐν Κυθήροις. Κατὰ τὸ 1830 εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ Ἰόνιον Ἀκαδημίαν τοῦ λόρδου Γαύλφορντ πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς αὐτοῦ μορφώσεως· εἶτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου συσταθεῖσαν ἐν Αἰγίνῃ στρατιωτικὴν σχολὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε πρῶτος· ἐπιστημονικῶς μεμορφωμένος Ἕλληνα ἀξιωματικὸς ὑπερέτῃς τὸ πρῶτον ἐν τῷ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μαΐζωνα γαλλικῷ στρατῷ καὶ εἶτα ἐν τῷ βυχαρικῷ ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ μέχρι τοῦ 1854. Κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος εἶχε μεταβῇ χάριν στρατιωτικῶν μελετῶν εἰς Εὐρώπην, κηρυχθέντος ὁμῶς τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου προσῆλθεν εἰς τὸ ρωσικὸν στρατόπεδον, ἔνθα διωρίσθη ἀρχηγὸς ἑλληνικοῦ ἐθελοντικοῦ σώματος. Ὁ Κορωνάος μετὰ τὸ ἑλληνικὸν του σῶμα ἐπεδείξατο ἀνδρείαν θαυμασθεῖσαν γενικῶς καὶ ἀμειφθεῖσαν ὑπὸ τιμητικωτάτου ρωσικοῦ μεταλλίου. Ἐπειδὴ ὁμῶς τότε ἐπρόκειτο νὰ πολέμησῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐγκαταλείψας τὴν δόξαν, ἣν βεβαίως θὰ ἐπηύξανε παρμένων καὶ μαχόμενος ὑπὸ τὰς ρωσικὰς σημαίας, ἐσπευσεν εἰς τὴν πατρίδα. Ἡ Ἑλλὰς ὁμῶς τότε δὲν ἐπολέμησε καὶ ὁ Κορωνάος διωρίσθη τμηματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ μέχρι τοῦ 1859. Κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος τῇ αἰτήσει του προσεκολληθῇ ὡς ἀκόλουθος εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ γαλλικοῦ στρατεύματος καὶ παρηκολούθησε τὴν ἐκστρατείαν τῆς Συρίας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἡ Γαλλία ἐτίμησε τὸν γενναῖον Ἕλληνα ἀξιωματικὸν διὰ τοῦ παραστήμου τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἀνεμύχθη εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ὁθωνος συνωμοσίαν τὸσον ἐνεργῶς, ὥστε συλληφθεὶς ἐφυλακίσθη ἐν Ἀκροναυπλίᾳ. Μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ· ἐξελέγη δὲ καὶ πληρεξούσιος τῶν Ἀθηναίων καὶ δύο προξενικῶν περιφερειῶν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, ὑπῆρξε σημαῖνον πρόσωπον διὰ τὴν μαρίδα ἰδίως τῶν Ὁρειῶν λεγομένων τότε. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως κατήλθε πρῶτος αὐτὸς μετ' ὀλίγων ἐθελοντῶν καὶ ἔδρασεν ἐκεῖ ἐπὶ 2 1/2 ἔτη, δειξάς τοσαύτην ἀνδρείαν καὶ στρατηγικὴν ἱκανότητα, ὥστε διωρίσθη Γεν. ἀρχηγὸς τοῦ μεσαίου τμήματος τῆς Κρήτης, ἥτοι τοῦ τμήματος Ρεθύμνης. Ἐπανελθὼν ἐκ Κρήτης ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀττικῆς· κατὰ τὸ 1870 μετέβη εἰς Κωνσταντῖνον, ἔνθα ἔτυχεν ἐξαιρετικῶν τιμῶν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀπονεμηθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ παραστήμου Ὁσμανιέ. Κατὰ τὸ 1876 ἀπεστάλη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων. Κατὰ τὸ 1882 ἀπεστάλη ὡς ἀρχηγὸς ἀποστολῆς εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ.

Εἰς τὰ 1886 ἐξελέγη βουλευτὴς Κυθέρων, χρηματίσας καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος ἐκ τῆς αὐτῆς

ἐπαρχίας, τῷ δὲ 1887 ἀπεστρατεύθη φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ νεωτέρως λεπτομερεστέρως πληροφορίας ὑποβληθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκ Κυπαρισσίας, ἐν μὲν τῇ πόλει κατέπεσαν οἰκίαι 53, κατέστησαν δὲ ἐτοιμόρροποι 70. Εἰς Μπλεμενίσση κατέρρευσαν 11, ἐτοιμόρροποι 7. Εἰς χωρίον Μελινότση κατέστη ἐτοιμόρροπος μία. Εἰς χωρίον Στατὸ κατέπεσαν 24, ἐτοιμόρροποι 11. Εἰς Ἀρμενίου κατέπεσαν 10, ἐτοιμόρροποι 11. Εἰς Σπηλιὰ κατέπεσαν 11, ἐτοιμόρροποι 11. Εἰς Φιρακιάδα κατέρρευσαν 13, ἐτοιμόρροποι 33. Εἰς Ποδόγορπ κατέρρευσαν 7, κατέπεσαν 10, ἐτοιμόρροποι 14. Εἰς τὸν δῆμον Ἐράννης κατέρρευσαν 15, ἐτοιμόρροποι 64. Εἰς Κανελλοπλῶν 11, ἐτοιμόρροποι 5. Εἰς Κατσίμπαλη κατέρρευσαν 3, ἐτοιμόρροποι 8. Εἰς Χαλαζόνιον κατέρρευσαν 20 καὶ ὁ ναός, κατέπεσαν 27, ἐτοιμόρροποι 11. Εἰς Χριστιανὸ κατέπεσαν 3, ἐτοιμόρροποι 7.

— Ἐπιστρέφουν καὶ οἱ τελευταῖοι πρόσφυγες Κρήτες εἰς τὴν ἐλευθέρην πλέον πατρίδα των. Εἶναι οἱ τοῦ Ἡρακλείου καὶ παρουσιασθέντες ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν σημειον ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναφορὰς των, ὅπως τοῖς χορηγηθῇ μία νέα δεκαήμερία καὶ δηνειθῶσιν οὗτοι νὰ ἔχωσι τὰ πρῶτα ἔξοδα τῆς ἐγκαταστάσεώς των.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις γυμναστηρίων καθ' ἅπαντα τὰ Γυμνάσια καὶ Σχολεῖα τοῦ Κράτους. Πρὸς τοῦτο ὁ Γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ συνεννοήθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Μιαούλη διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐργατῶν, ἵνα τὸ Δημόσιον ἀποφύγῃ τὴν διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀπαιτουμένην δαπάνην.

— Τὸ κομιτάτον τῶν Ἀποκρέω συνήλθε προχθὲς τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ κατάστημα τῆς «Μουσικῆς ἑταιρίας», καὶ συνεζήτησε τὸ πρόγραμμα τῶν ἐορτῶν, οἵτινες θέλουσι τελεσθῇ κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας Κυριακάς τῶν Ἀποκρέω. Ἐξέδωκε δὲ ἐγκύκλιον, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καλοῦν αὐτοὺς ὅπως ἡθικῶς καὶ ὕλικῶς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν Ἀποκρέω, ἐκ τῆς ὁποίας θέλουσι προκύψῃ νέα καὶ πολλὰ ἀγαθὰ διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐν γένει βιομηχανίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησε προχθὲς μεταβαίνων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ἐπαρχίαν ὁ διακεκριμένος καὶ ἔξοχος πολιτιολόγος καὶ νομομαθὴς κ. Γεώργιος Φιλάρετος ὁπῶι καὶ αὐτὸς ἀπιδύθη εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ συμπολιταὶ του θέλουσι κατὰ προτίμησιν ψηφίσαι τὸν τιμῶντα οὐ μόνον τὴν ἰδιαιτέραν πατριὰν ἀλλὰ καὶ σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ ἔξῳ κόσμῳ, καὶ θέλουσιν ἀναδείξῃ αὐτὸν καὶ αὐθιγὴ βουλευτὴν ἵνα συνεχίσῃ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῷ τόπῳ τὰς φιλελευθέρους αὐτοῦ ἀρχάς. Τὸν κ. Φιλάρετον ἀπερχόμενον συνόδευσαν ἄχρις αἰτιστοῦ πλεῖστοι συμπατριῶται του καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας εὐχρηθέντες αὐτῷ πανηγυρικὴν ἐπιτυχίαν. Ἐχόμεν δὲ ἐλπίδας ὅτι οἱ ἐν Βέλῳ καὶ Πηλῳ παρεπιδημούντες Ἡπειρώται θέλουσι ἐώσει λευκοτάτην τὴν ψῆφον εἰς τὸν κ. Φιλάρετον ὡς ἑνα τῶν θερμωτέρων ὑποστηρικτῶν τῶν δικαίων των.

Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησιν οἱ γάμοι τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καλλίστου νέου κ. Ι. Βασιλειάδου υἱοῦ τοῦ ἀειμνήστου Σταύρου Βασιλειάδου μετὰ τῆς ἐπὶ μορφώσει διακεκριμένης Μαρίας Α. Ζωσιποῦλου οἰκονόμου τοῦ ἐπὶ τῇ προεδρείᾳ τῆς Α. Β. Υ. προγίμνιας Σοφίης λειτουργοῦντος οἰκονομικοῦ σιστίου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον ὀδόν.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀργυρῆς ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Πατέρης φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Πατρῶν ὁ ἐκεῖ ἐμπορευόμενος κ. Ἰωάννης Κουκουλῆς ἐκ Συρράκου χάριν τῶν ὑποθέσεών του.

— Τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου εἰς τὸ ἐν Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας εἰρηνοδικεῖον ὁ Κ. Στυλιανὸς Παυλίδης ὁ ἀκουσμένος ἐμπειροῦ τοῦ Ἡγροῦ ἀρτίστη δι' 73 γρόσια τὰ ὅποια ἠνῆθη ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ παντοπώλου Παπαδοπούλου.

Γ. Παπαγεωργίου